

1. ha szigoruan határozott időpontra kötötte ki díját és az ügyfél késedelemben van, minden újabb határidő kitüzése nélkül. (Ptkv. Bszöveg 927. §. második bek.)

2. Vagy ha az ügyfél a kért előleget nem szolgáltatja, noha az ügyvéd erre határidőt tűzött ki néki. (U. o. harmadik bek.)

A 927. §. első bekezdésében foglalt érdekmulas következtében való elállási jogra az ügyvéd ethikai okokból nem hivatkozhatik.

Az elállás mindig ex nunc hat, vagyis fizetési késedelem okából történt elállás esetén az ügyvéd további 30 napig nem köteles ügyfelét képviselni. A 30 napi kényszerképviselet csak más okból történt felmondás esetén áll.

A jogegyenlőségi eszmének követelménye, hogy az ügyvédet ugyanazok a jogok illessék, mint amelyek minden más jogalanyt a kétoldalú szerződésekből fakadó késedelem esetén megilletnek. Ellenkező felfogás oda vezetne, hogy rosszhiszemű kliensek anyagilag tönkre tehetnék jogi képviselőjüket.

Azoknak, akik Cato fehér togájában a legnagyobb odaadást és önfeláldozást követelik az ügyvédektől, ezek joggal válaszolhatják: „Vitam et sanguinem — sed avenam non!”

Ifj. dr. Nagy Dezső.

Régi ügyvédi kérdések. A magyar ügyvédi közélet uralkodó problémái régi keletiek. Félévszázad óta ugyanazonosak.

Világkatasztrófák zajlottak le. Ami lehetetlennek látszott, bekövetkezett, — még súlyosabbra fordult az ügyvédség helyzete, — de évtizedes törekvéseink még parányival közelebb sem jutottak megoldásaikhoz.

Ezen eredménynélküliség annál csodálatosabb, mert a kari közvélemény érdeklődésének ereje állandóan napirenden tartja régi óhajainkat.

Igy például mióta van már szőnyegen az ügyvédi díjak szabályozásának kérdése? Hány évtized óta ismételik jogi szaklapjaink cikkei, gyűlési felszólalások tömegei azon kérésünket, hogy az ügyvédi díjkérdés intézményesen rendeződjék, hogy legyen olyan díjszabásunk, melynek tételei alsóbiróságainkat, felsőbiróságainkat, a törvény vagy rendelet erejével kötelezzék?

Ezen kötelező erejű rendezés helyett ma is azt látjuk, hogy különösen felsőbiróságaink előtt a díjmegállapítások teljesen ötletszerűen, találomra történnek, sem a peres érdek nagyságához, sem a végzett munka minőségéhez és mennyiségéhez nem simulnak, úgy hogy az egész díjmegállapítási gyakorlat azt a benyomást kelti, mintha az igazságszolgáltatásnak ezen része olyan mellékes lenne, melyre sem időt, sem fáradságot áldozni nem volna érdemes.

Vagy ha elő vesszük régi szaklapjainknak cikkeit, gyűléseink naplóit, hányszor találkozunk újból és újból azzal az óhajttal, hogy az u. n. javadalmas gondnokságok kirendelésének módját rendszerbe kell foglalni. Ez máig sem történt meg. Pedig kari közéletünknek ma alig van jobban hangoztatott kérdése, mint a javadalmas gondnoki és vagyonfelügyelői kirendelések szabályozása.

Egy szakaszos törvénnyel, mely ezen kirendeléseket a bíróságok helyett a kamarákra bizná, megszűnne a panaszok alapossága. A kamarák működését olyan erős kamarai közvélemény ellenőrzi, hogy ott a kirendeléseknek olyan szabályozása, mely egyéni kedvezésekre lehetőséget nyújtana, a legrövidebb ideig sem lenne fenntartható. Különben is van a kamaráknak gyakorlata a kirendelések körül, mert az ingyen ügyvédi munkát teljesítő kirendeléseket ez idő szerint is a kamarák teljesítik teljes megalégedésre.

Soha több kárt nem okozott nekünk a zugirászat elterjedése, mint a háboru utáni években. A zugirászat pusztításai méreteiben egyre növekszenek. A jogsegély olyan fontos területeit, mint az adó és közigazgatási jogsegélyt nagyrésztben a zugirászat sajátította ki magának az ügyvédség rovására, az ügyfelek és közérdek nagy károsodására. Ertizedek óta követeljük a zugirászat szigorubb üldözését, mert az eddigi védekezés hatástalannak bizonyult. Ezen követelésünk is évtizedes, de soha aktuálisabb nem volt, mint ma, amikor az ügyvédség aránytalanul nagy zsufoltsága miatt minden munkaterületét fokozottabban kell védenie.

Sok ilyen kérdés vár még megoldásra. A legfontosabb a községi jegyzői magánmunkálatok versenyének megszüntetése, melynek eredménye a mainál sokkal több munkaerőt foglalkoztató falusi ügyvédség megteremtésére vezethetne.

Jól tudjuk, hogy az ügyvédség jövőjének a kiépítése ezen kérdéseknél fontosabb gazdasági kialakulásoktól függ, de azért ki meri állítani azt, hogy ezen régi problémáink megoldása közömbös lenne súlyos megpróbáltatásokban szenvedő karunk mai helyzetében?

Dr. Blawner Mór.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Jurygyakorlata a tisztességtelen verseny iránti ügyekben. A tisztességtelen versenyről szóló törvény kapcsán kifejlődött judikaturáról ez idő szerint, a törvény életbenlétének rövid tartamánál fogva, még nem beszélhetünk. Az érdekeltség a kamarai jury-bizottság által bírósági megkeresésre adott szakvéleményt rendszerint döntő jellegűnek ismeri el, abból a helyes felfogásból kiindulva, hogy az üzleti tisztesség megítélésénél a kereskedelmi felfogás irányadó és a jury-ben tömörült előkelő üzletemberek felfogását ehhez képest rendszerint alapul veszi, úgy, hogy bírói döntésre sokszor nem is kerül a sor.